

Для розвитку усидливості у дітей рекомендовано розв'язання логічних задач та ігор, для підняття самооцінки акцентування уваги дитини на хорошому, давати дитині свободу вибору, працювати над особистими границями. Для розвитку слухової пам'яті рекомендується прослуховування казок (аудіокниг) повторювання та проговорення важливої інформації.

Діагностування підготовки дітей до навчання у школі є надзвичайно важливим. Усунення слабких сторін у дитини допоможе їй сумлінно, якісно та безпечно навчатися, відчувати себе комфортно під час навчального процесу і комунікації з однолітками.

-
1. Діагностика готовності дітей до школи: методичний посібник/упоряд. О. Дєдов. Хотин, 2014. 194 с.
 2. Таран О. П. Психологічна готовність дитини до школи: діагностика та формування. Київ : Шкільний світ, 2010. 128 с. . Чала Ю.М.,
 3. Шахрайчук А.М. Психодіагностика: навчальний посібник. Харків: НТУ «ХП», 2018. 246 с.

ОСОБЛИВОСТІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМ СЛУХУ

Никифоренко Ю.

Фізичне виховання дітей з вадами слуху є одним із важливих напрямів корекційно-педагогічної роботи. Надзвичайно важливою є правильна організація фізичного виховання, яка закладає основу для зміцнення здоров'я дітей, розвитку діяльності, підвищення працездатності – все це є основою успішної корекційно-виховної роботи. Дослідженням моторного і фізичного розвитку дітей з вадами слуху займалися Р. Бабенкова, А. Катаєва, А. Коржова, Н. Рау, Л. Рябова, Г. Трохимова. Фахівцями було виявлено, що у дітей з зниженим слухом є порушення діяльності вестибулярного апарату, притаманні також порушення дрібної моторики (рухів пальців,

артикуляційного апарата), що відбивається надалі на формуванні різних видів дитячої діяльності. [3, с. 352]

Фізичний розвиток глухих і слабочуючих дошкільників має деяку своєрідність, причинами якого є перенесені дитиною захворювання, соматичне ослаблення. У цих дітей відзначаються більш низькі в порівнянні з дітьми, що чувають, показники росту, маси тіла, окружності грудної клітки, м'язова слабкість, зниження тону м'язів, вегетативні розлади. [2, с. 53]

При виконанні багатьох рухів, і побутових також, діти, що мають порушення слуху, створюють шум, неритмічно й уповільнено рухаються – хибка ходьба, човгання ногами. хитання корпусу, підвищена різкість рухів. Однією з причин, що позначається на якості рухів є відсутність вербального спілкування.

До засобів фізичного виховання можна віднести: фізичні вправи, рухливі ігри, фізкультурні хвилини на уроках, а також правильне збалансоване харчування, правильний режим дня.

Формування основних рухів і рухових якостей – одне з основних завдань фізичного виховання дітей з порушеннями слуху. Навчання дітей правильній ходьбі, бігу, лазінню, стрибкам впливає на розвиток всього організму. Сформованість основних рухів забезпечує можливості розширення рухового досвіду, створює необхідну базу для оволодіння більш складними рухами. У єдності з формуванням основних рухів розвиваються такі рухові якості: швидкісні, силові, удосконалюється рівновага, виховуються спритність, витривалість. [1, с. 61]

Фізичні вправами, з дітьми, що мають порушення слуху повинні проходити не так як заняття із здоровими дітьми. Необхідно враховувати і ту обставину, що занадто великі навантаження можуть зашкодити здоров'ю дітей, а також особливості захворювання і робити акцент на розвиток необхідних рухових здібностей. Важлива задача фізичного виховання дітей з порушеннями слуху – розвиток їхнього орієнтування у просторі. Аби досягти

цього виконуються вправи, пов'язані зі зміною місцезнаходження дітей та розміщення інвентарю в залі, зміною напрямку та умов руху. Виконання рухів при вправах супроводжується мовним керівництвом педагога. Залежно від віку дітей і етапу навчання інструкції для виконання подаються усно, письмово (на табличках), усно-дактильно. Діти вивчають слова, що позначають рухи, фізкультурні знаряддя, іграшки, вчаться застосовувати ці слова в спілкуванні з іншими дітьми і педагогом у процесі рухливих ігор, виконання вправ.

Використання мовного матеріалу повинне бути обґрунтовано і регламентовано педагогом для того, щоб не знижувати моторної щільності занять. У процесі фізичного виховання у дітей розвивається довільна увага, уміння діяти по наслідуванню дорослому і по наочному зразку, а потім і самостійно виконувати вправи, орієнтуючись на словесні інструкції. Діти вчаться діяти в колективі, погоджуючи свої дії з діями інших дітей, допомагати їм, виявляти ініціативу, самостійність, витримку в іграх і вправах. [4, с. 63]

На заняттях з фізичного виховання використовуються фронтальний, поточний, почерговий і індивідуальний способи організації дітей. Діти переддошкільного і молодшого дошкільного віку найчастіше виконують рухи разом (фронтально) чи індивідуально; старші дошкільники,— поточно чи по підгрупах. Усі способи організації повинні здійснюватися таким чином, щоб фізичне навантаження на кожну дитину було рівномірним, а моторна щільність занять – високою.

Важливою частиною фізичного виховання є музичні заняття. З їх допомогою дитина сприймає музику, розвиває голос, відчуття ритму. На музичних заняттях діти багато рухаються: танцюють, грають беруть участь у рухливих іграх. До змісту музичних занять включаються прості рухи (ходьба, біг, стрибки, удари, притупування) і більш складні (елементи танцю). У процесі цих занять у дітей формується почуття ритму, що

позитивно впливає на рухи дітей, робить їх більш координованими, ритмічними. У процесі танців, співу нормалізується дихання і пов'язана з цим покращена вимова.

Важливе значення для того заняття з фізкультури сприятливо діяли на організм має настрій дитини. Дуже важливо, щоб вправи та рухливі ігри викликали у дітей тільки гарні емоції. Це впливає на нормальний перебіг всіх фізіологічних процесів організму дитини: серцевої діяльності, дихання, процесів обміну. [5]

Важливу роль грає педагог, його вміння взаємодіяти з дітьми, його вміння правильно організовувати заняття здатності підтримати дитину, коли щось не виходить та пояснити як правильно.

Правильне виконання всіх задач фізичного виховання робить процес виховання та навчання дітей з порушенням слуху більш успішним, ефективним та результативним. Отже, по-перше фізичне виховання так чи інакше зачіпає і моральне виховання дитини, а по-друге фізичне виховання здійснюється в процесі всієї корекційно виховної роботи. Основними формами фізичного виховання є: ранкова гімнастика, рухливі ігри, фізкультурні хвилинки, музичні заняття. Ці заняття спрямовані на оптимізацію статичних і локомоторних функцій, усунення наслідків загальної гіподинамії та сприяють успішній корекційно-навчальній роботі. Фізичне виховання дітей з вадами слуху є надзвичайно важливим спрямоване на корекцію недоліків, таких як покращення рівноваги, дрібної моторики, а також правильного формування основних рухів.

-
1. Гопей М. Огляд методичних основ фізичного виховання дітей з вадами слуху. *Актуальні наукові дослідження в сучасному світі*. 2016. Вип. 11 (19). С. 58-63.
 2. Заставна О. Особливості фізичного розвитку дітей після кохлеарної імплантації. *Молода спортивна наука України: збірник наукових праць*. 2015. Вип. 19, т. 3. С. 52 - 56.
 3. Кравченко А. І. Роль гімнастичних вправ у корекційній роботі зі слабочуючими дітьми. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні*

технології. 2015. № 7. С. 351 - 359.

4. Полушкін. П. М. Шкільна гігієна та особливості гігієничного виховання дітей і підлітків в спеціалізованих закладах: Електронний посібник. Дніпропетровськ: ДНУ, 2014. – 176 с.

5. Физическое развитие детей с нарушениями слуха. *Учебный центр логопед мастер*//<https://logopedmaster.ru/node/972>

АРТ-ТЕРАПІЯ ФАУСТА МІНДЛІНА

Демешкіна Л.

Фауст Петрович Міндлін – актор, режисер, телеведучий, публіцист, письменник, волонтер, народився в Одесі. Член Національної Спілки театральних діячів України.

У 2001 році почав роботу в Центрі реабілітації дітей-інвалідів імені Бориса Літвака («Будинок з Ангелом») в Одесі. Спочатку поєднував роботи в театрі та в реабілітаційному центрі. З 2006 року в Центрі Б. Літвака працював на постійній основі. З жовтня 2014 року був керівником відділу арт-терапії. Віддав «Дому з Ангелом» 19 років свого життя. [4]

Відділення арт-терапії було гордістю Бориса Литвака – спеціально для нього навіть було збудовано п'ятий поверх у «Будинку з Ангелом». Після закриття театральної студії в «Домі з Ангелом» було ухвалено рішення відродити її на базі іншого дитячого закладу. [4]

Під керівництвом Ф. Міндіна в інклюзивно-ресурсному центрі № 1 на вулиці Мечникова розпочала свою роботу студія театральної педагогіки. Він створив програму арт-терапії, два танцювальних реабілітаційних колективи, театральний реабілітаційний колектив, сімейний театр батьків та пацієнтів. Цей проект був відзначений лауреатським дипломом «Платиновий Дюк» на Міжнародному проекті «Глорія».

Ф. Міндлін збирає проблемних дітей і ставить з ними вистави, виступає